

Драјослав Дедовић

УНУТРАШЊИ ИСТОК

ЛАЂАР

Шта да ради мушкарац када с вечери
са ријечне обале замиришу алге
и галеб врисне призивајући прољеће

Изнад Кенедијевог моста
трепне звјездица да би нестала
у репу млазњака

Шта
када се мјесечина
сашаптава са
лампионима у води

Узводно прође шлепер
са заставом родне земље

зашто се Отаџбина
не зове Материна?

Тамо, на отпаду, иза вароши без ријеке
завршиће његова свилена мисао
дубока као уздах покварене хармонике
која једном бјеше гиздаво гласна
на масној, на јужњачкој свадби

ЏИМИ ЛУДУЈЕ ПРСТИМА ДОК СЕ ВОЛИМО

Слушам мртвог човјека како солира
На снимку је млад, пун дроге и нехата
а био је већ шеснаесту годину мртав
тада кад смо се вољели

Дивљи шкрипави рифови опет воде теби
Нисам ти био први али сам те волио најбоље
Грабила си моју црну гриву мачкастим канцама
свршавала тихо као кроз дамски пригушивач
сва свиленакаста сва од соли и мошуса
Послије бих лежао на жичаном кревету а ти би
лежала на мени кроз прљавштину на прозору
ломило се поподневно свјетло и твоје уво
испод моје лијеве сисе док са транзистора у стакату
по нама падају ноте као срча.
У твојим поспаним очима угледао бих себе –
младог хеленског бога са ноздрвама
што пулсирају као у ждријепца
Тада би мртви човјек почео да
лудује прстима по гитарским праговима
Признајем, заиста сам мислио да смо
утроје бесмртни.

БОСАНСКИХ ИЗБЈЕГЛИЦА

На ћошку Балканске и Гаврила Принципа
ресторан Завичај: *home made food*
јер завичаја нема

Онда дуж Сарајевске:
Најбоља њиња с ове сйране Дрине
Чварци из џаке са гепека
Пруска локомотива пред зградом
Југословенских железница
јер завичаја нема

Тузланска у Раковици
Зеничка на Палилули

Приједорска на Звездари
Добојска – новобеоградска

Три савамалске
(Травничка, Зворничка, Мостарска)
воде у Херцеговачку

Херцега Стјепана крај Дорћола
Твртка Великог (Бањалучка, Унска, Санска)
на Вождовцу

Босанска је чак у Гроцкој
Бихаћка и Дринска су земунске
Младе Босне на Врачару

дуж Алеје заслужних грађана
Иво, Скендер, Бранко, Петар

Босанских избјеглица
чак ни на Бежанији

јер завичаја
нема

БАС

као прст дебеле напрслине на бетону
напуњене утабаном прашином
БАС ћирилицом SHOP латиницом
На табли амблем Партизана у
постмодерном суживоту са
Тројеручицом
Киоск крцат западним жвакама
домаћим таблоидима и
кинеским бофлом
Каблови у свим правцима изнад
кровова са мрким цријепом
Пред посластичарницом човјек чита
књигу: сједобрад, шајкача, кокарда
Мушкарци, моје годиште, огрубјели

одсутни, јакне од имитације коже
Њихове жене: сјећање на сјећање на
љепоту. И нешто поноса сред
утучености.
Њихове кћерке –
мимикрија западног треша:
Дугокосе, дугобуте,
слаткасто-празњикава лица, брз ход
Њихови синови, робија фризура понека
тетоважа – презиру конверзацију,
блиски Будином Ништа
Или понеки задригли скоројевић у тијесном
пругастом одијелу, галамција
романијског нагласка
Цигани у перонској кафани
продају сличице Свете Петке
Трулежни животи је осцилавила
и нештрулежни заувек добила
за двадесет динара
Конобари с краватама из осамдесетих
пословично спори, спремни да сваком
кажу *буразеру*.
Паланка нагриза велеград и бива
прождерана, овдје, гдје Србија сусреће
своје стармало лице у напрслон
огледалу станичног клозета

БАНЕ-ТРАНС

Наше возило је матора канта
Труцкање жеженим љетом
између кукурузишта
равном Србијом
Села Платичево, Каракуша
храстови трупци пред кућним прагом
лубенице под шатром
На избијеленој мајици трактористе
некад је ћирилицом писало ФИАТ
Пут пред нама – сива поњава са закрпама
Тако до широке Саве

А јужно почиње да се помаља Босна
на бакарном прстену конобарице из Лознице
у модрикању Мајевице спрам хоризонта
на лицу дједа под *французицом*

на шоферову сирену отпоздравља руком
И не осврћући се ногу пред ногу
крај Дрине наставља кроз јару

PRETTY ЗВОРНИК

документарни запис са Обреновачког друма

*Ујко, ја не би' њлаћ' ал' менџацију
Расџали се, ња шџа?*

(шеснаестогодишњак нормалног лика из Зворника)

*Уз' бих миџраљез, крмачу,
Па ко хоће да најлаџи – изрешешам ња к' маче
Таџ-џаџ-џаџ-џаџ-џаџ*

*Или минирам око улаза
џа ко џриџисне на инџерфон
оде у џизду маџерину
џиџам ко је, а имам оно црвено дуџме*

*Шџа 'оће џа куја? Само ишџе џара!
ма ка'ем му – не дај ујко!*

Толико о дјетету рођеном
у дејтонској години
transitional justice & неофеминизам
Europe meets the Balkans
Можда се на границама лудило лакше обнавља

Прошли пут сам између два аутобуса
по киши шетао кроз његов град
Мемљиво предсобље двију траљавих држава
Ружноћа од које застаје дах

Понека жена са киселим осмијехом бивше љепотице
Скоро нико нема за зубара.
Необријани набусити типови у кинеским тренеркама
пијачари са погледом који на лицу дошљака
почива трен дуже него што је пристојно
Све у свему *ethnical cleening* даје
крајње прљаве резултате

Жутокљунац који би да постане српски талибан
јер ујна тражи алиментацију
За случај да га икада опишмене
хоћу нешто да му кажем:
Ако си ѿи будућносѿи
она је сѿрашнѿија чак и од ѿрошлосѿи

HOW BLUE CAN YOU GET

Сутон на измаку априла у
наранџасто боји калесијске кровове
Глас Б. Б. Кинга помијешан са езаном
Сјећање на појачало гитару и
прсте који траже формулу спаса
На улици нећу препознати бубњара
из прошломиленијског бенда
Очи му помало тугују за
покојним рокенролом
Све се удаљило & удаљавамо се
од свега.
Густа мрежа бора на
мајчиној кожи ситан
нотни запис
Једини сам
који га зна претворити у
нешто налик блузу

BASKETBALL FOREVER

помало тежак при одразу али луцидан
тијелом које унапријед никада не зна
плесну путању до коша
да су ми цртали кораке на бетону
била би то сваки пут криптична арабеска

воља за покретом, радост длана
уз који приања кожни балон
трећим оком и сада видим тачку
кроз коју суне лопта да би сишла низ
параболу и не окрзнувши метал
опрљила мрежицу

послије кавге три на три окончане
блиставим хорогом или луцкастим
асистенцијама за зицер
засједнемо код школске чесме и
причамо о будућности које неће бити

нема више те земље ни вјере у музику
цура ми се удала за адвоката
који мрзи баскет и навија за Звезду

одавно не излазим под обруч
каткад замишљам скок шут
погађам свезаних очију под
кошевима пуним мјесечине

ОНА САМ ЈА

Њеним очима погледам Рајну
Сунчев диск – брусилица – засијече
искоса воду а прије него
милион жишки прхне у ништа
окупе их њене очи

Тим њеним очима погледам туђ град
Црквени фалус спрам неба
Разапет између обала ћутљиви мост
Точкови кола чешу му сврабну кичму

Бродови, бродице, чунови
плешу у пристаништу
Њеном радошћу обрадован
слушам бректање дизелаша
кричање галеба вику
бродара на језику који и она
помало учи

Њеним ушима слушам громове у глави
глувог Бетовена пред самртном му кућом у
туђем граду на позлаћеној Рајни
са диском брусилице над собом у сјени
црквеног фалуса у
сутон

Кроз њене одсутне очи струји и ово вече
јер ја сам она – она сам ја

ОДГОВОР ЊЕМАЧКОМ МЕФИСТУ КОЈИ МЕ НА МАРКАЛАМА ПИТА ШТО НЕ ОСТАДОХ ДА БРАНИМ МУЛТИЕТНИЧКУ РЕПУБЛИКУ

дјечак избачен из основне школе
вратио се у маскирној униформи
а дјевојчица са најдебљом киком
оборила очи, покривена
један кум одбацио хрватски рок
а други збрисао за аустралију
најбољи друг ми у повјерењу каже
наши се договорили са вашима
о мирној размјени становништва
муслиманска нејач из подриња
стиже крцатим аутобусима
на лицима приљубљеним уз плексиглас
пише да су видјели то што ја још нисам

нешто се у мени ишчаши

маркс је у праву
помислим улазећи у
последњи аутобус
за нови сад
смрт је заиста тријумф
врсте над појединцем